

Hoe goed je materieel ook is,
zonder vakbekwame,
gemotiveerde gebruikers blijft
het een stuk staal

Cursus of kettingzaag?

Zodra we onze opleiding hebben afgerond, stappen we doorgaans linea recta het werkveld in. De machines draaien, de agenda staat vol en de dagen zijn te kort. Begrijpelijk. Maar ergens onderweg lijkt de vanzelfsprekendheid van blijven leren te verdampen. Terwijl we onszelf in ons vak groot praten over vakmanschap, duurzaamheid en vooruitgang, vergeten we soms te investeren in wat misschien wel het belangrijkste kapitaal is in onze sector: de mens. Jijzelf, of je medewerkers. Want laten we eerlijk zijn: hoe komt het dat een investering van 20.000 euro in een nieuwe grasmaaier zelden tot discussie leidt, terwijl een cursus van 2000 euro voor persoonlijke of professionele ontwikkeling als buitensporig wordt ervaren? Is dat omdat een machine tastbaarder is? Omdat je die kunt vastpakken en afschrijven, maar kennis en vaardigheden niet op de balans staan? Of zit het dieper?

Waarom leidt een investering van 20.000 euro in een nieuwe grasmaaier zelden tot discussie, maar wordt een cursus van 2000 euro voor persoonlijke of professionele ontwikkeling als buitensporig ervaren?

In gesprekken met hoveniers hoor ik regelmatig: je leert het in de praktijk. Natuurlijk, de praktijk is een uitstekende leermeester. Zeker voor dit praktische vak. Maar wie alleen leert door ervaring, mist de verrijking van nieuwe perspectieven, van bewust reflecteren en van gericht oefenen. Misschien speelt generatie hierbij ook een rol? Maar nee, volgens recent onderzoek is generatiedenken inmiddels achterhaald. Dus waarom durft deze sector niet te investeren in persoonlijke ontwikkeling?

Zelf volgde ik onlangs een cursus presenteren. Niet omdat ik nog nooit op een podium had gestaan – in januari stond ik voor 150 hoveniers in Hardenberg – maar omdat ik het beter wilde doen. Mezelf wilde uitdagen. Het kostte 1.500 euro – geen kattenpis, maar wat mij betreft elke euro waard. Misschien was het ook die gedachte die ons inspireerde om een eigen AI-cursus te organiseren, specifiek gericht op hoveniers. Geen wollige theorie, maar praktijkgericht en toegankelijk. We vroegen er 175 euro voor – een schijntje, zou je denken, zeker als je kijkt naar de potentie van AI voor de sector. Toch hielden we even ons hart vast. Zouden jullie wel willen komen? Het antwoord was overduidelijk: ja. De eerste drie edities waren in no time uitverkocht. Kennishonger is er dus wél.

De vraag is nu: durven we structureel meer te investeren in dat wat ons vak echt vooruithelpt? Niet alleen in machines, maar ook in mensen? Want hoe goed je materieel ook is, zonder vakbekwame, gemotiveerde gebruikers blijft het een stuk staal. Persoonlijke ontwikkeling is geen luxe. Het is een voorwaarde voor een toekomstbestendige sector. Laten we daar net zo vanzelfsprekend in investeren als in het materieel in je bus.

Met vriendelijk groet,
Willemijn van Iersel
(willemijn@nwst.nl)
Hoofdredacteur

AI-cursus

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!